

Ik was vorige maand op een begrafenis. Dat heb ik Ben niet verteld, dat is toch n soort van vreemdgaan. En daar sprak helemaal niemand. Het was er doodsti, heel vreemd. Dan is dit veel veel beter. En ook goed nieuws: ik ben de laatste spreker. En is het bijna tijd om over Ben te praten, met een borrel erbij.

Ben Verleg

Ik ben, ik verleg

Ben denker

Ben slim

Ben o verleg

Ben strateeg

Ben zingeving

Ben helikopterview

Ben grapjas

Ben er niet meer

Ben ver weg

Ben Verleg

Ben en ik kennen elkaar sinds 1995.

Ik werd opgenomen in de warme familie Sijpkens. Ben en ik waren van de koude kant dat scheidt een band. Gelukkig heb ik nog twee zwagers: Reinier en Yvo. Maar Ben niet meer.

We waren dus vaak met z'n zessen. Maaïke, Dorine, Ben en ik en onze kinderen. Later vaker meer met zijn vieren.

Wat deden we zoal?

Boerenbridge Spelletjes die hij won. Hij was altijd samen met mijn dochter. Hoe blij zij was als ze weer wonnen.. Ik vond het niet erg, hoewel? ik dacht dat ik strategisch was. Mooi niet dus!

Sinterklaas gevierd. Waarbij we hem als burgemeester Ben in IJburg hebben kunnen huldigen. Een ding dus jammer dat die surprise nooit echt werd. Want Ben als burgemeester vonden we allemaal wel een goed idee. *Enorm gelachen*. Surprises en gedichten vond Ben ook geweldig.

Bootje varen. In t begin op de lijnbaansgracht, daarna 10 jaar lang bij ons in de buurt, op de Wijde Blik. En daarna, sinds ze hier wonen, in Friesland. Dat varen, die vrijheid op t water was echt een gedeelde passie. Lekker makkelijk ook wel. Met motortje. Ben hield wel een beetje luxe

Dorine en Maaike hadden zo hun dames familie dingen en Ben en ik de onze. Het is erg leuk praten met Ben. Discussie ontstonden en gingen weer. We kregen wel eens t verwijt dat Ben en ik onze eigen weg gingen.

Bottom line,: *We deden nooit zoveel* en dat was juist heel goed. Ben was van 'n man van veel woorden, weinig daden. Geen Rotterdamse jongen!

Heel lang was hij thuis, en dat was nog voor we allemaal corona kregen. Jaloersmakend lang, eigenlijk. In conflict met de gemeente. Dat heeft hem geen windeieren gelegd, want hij kreeg behalve zijn salaris doorbetaald, enorm veel tijd. En Ben benutte die tijd goed. Met zo veel mogelijk relaxen. En - met wat hij erg fijn vind - lezen en schrijven. Over hoe de wereld in elkaar zit, zijn wereld van organisaties en de mens daarin..

Het was juist daarom zo mooi om een **boekje** te maken met Ben, en voor Ben. Dat was twaalf jaar geleden zijn promotie. *Bens vriendelijke vogelboekje*. Sowieso heb ik heel wat afgereviewd. En gediscussieerd. Van gedachten wisselen.

Deze kerst hebben we de **Benneboom** gemaakt - vol vogels en rake treffende gedichten van de Sint en de hele familie. Kerstmis, sinterklaas en liefdevolle aandacht in een. *Beste surprise ooit, denk ik*.

Hemelvaart. Zijn laatste *echte* uitje was een **ballonvaart**. Niet zijnde van bucketlists, was dit wel iets wat Ben zeker nog n keer wilde doen. Blijkbaar. Ik vond het een topplan. Maaike niet, want zij heeft last van hoogtevrees. In die ballon was een geweldige ervaring. En natuurlijk ook zo overdrachtelijk.. De ballon, wij allen, wordt vol lucht geblazen, richt zich op, stijgt op en begint aan zijn reis. De luchtreis een aanrader. hoef je niet tot het laatst te bewaren. Als de brandstof of de tijd op is, dan daalt de ballon en landt. Landen, daar kun je bang even voor zijn en dat was t ook best, maar ben je geland dan blijkt dat heel zacht. De zachte dood.

Lieve Ben, ik zal je missen. Toen ik hem dat zei, vlak voor zijn dood was zijn antwoord: dat is je geraden ook!

Ik zal nog heel vaak aan hem denken. Of liever: her inneren: dat -al ik ergens mee zit - dat hij in mijn hoofd met meedenkt: *wat zou Ben ervan zeggen?*